

Till Emilie o. Zachris Topelius
från Eva Topelius
Stockholm den 18 Okt. 71.

Mina allra käraste föräldrar!

En varm hälsning från Stockholm, från
pappas och mammans små öfvergifna pullor,
som nu första gången finna sig utom edra
ringar! Nog är det allt litet underligt
och ovanligt att måsta tänka för sig själft i
allt och icke ha pappa och mamma att stän-
digt rådfråga, men nog måste det ju gå
med Guds hjälp, när man bjödes till och
icke tappar modet genast. Herr och fru
Göranson äro också utmärkt snälla och
vänliga, isynnerhet tante, som vi redan
äro fullkomligt bekanta med. De tre små
barnen, Gösta, 6 år, Elsa 4 år och Villhelms
2 år, äro mycket roliga och nyfikna och vi
bli nog snart goda vänner. Vi ha ett så
treffligt litet rum bredvid salen, med

Christ smart, in langsta aa efter dree. Gud vage med
oss alla!

ljusgröna tapeter, gröna möbler och tre stora fönster mot norr. De andra rummen tre till antalet hafva en skön utsikt öfver hela staden, vi bo neml. i tredje våningen af ett högt högt hus, som ligger på Kuopio backen, gatan heter Kammakargatan, N: 37, tredje ingången, två trappor upp, så är adressen. Vi äto middag kl. 5, en mycket god middag, à la daube på gris med potatis, någonslags ägg soppa, vin och vofflor och ändå bad tante om ursäkt för "husmanskosten". Bara en jungfru finns här tillvidare, men 94de kommer en ny, hon som finns heter Carolina och är mycket snäll och tjenstaktig.

Jag läste just igenom Toivis bref, hon tykes redan ha berättat om allt, fast hon sett det från en annan synpunkt än jag. Det är därför bäst att jag slutar nu och skriver mera en annan gång. Tante tackar så "vändligt" för mammas bref och säger att hon med det svaraste skall skrivas.

Adio nu mina älskade, älskade, der hemma

Storhet tillämpliga vanliga skrif, det skall väl bli bättre med tiden.